

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] ledes som det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen har ønsket, vil resultatet utvivlsomt blive, at den danske skibsfart ikke kan konkurrere, som den bør kunne, og dette vil kunne medføre en oplægning af skibe, der netop vil føre til den arbejdsløshed, som det ærede medlem hr. Lynerup Nielsen gerne vil bekæmpe. Jeg kan derfor ikke tiltræde de kommunistiske ændringsforslag, men jeg vil endnu en gang takke udvalget for det arbejde, der er udført.

Ordføreren (Asger Jensen): Som den højtærede handelsminister just var inde på, siger det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, at der ikke er lagt skibe op, men alligevel er der betydelig arbejdsløshed indenfor sømændene. Ja, det er netop det, vi har haft for øje i udvalget. Vi ved nok, at der ikke er lagt skibe op, men vi ved samtidig, at i det sidste par år er der solgt til udlandet et meget betydeligt antal danske skibe, og vi havde den opfattelse, at dersom denne udvikling blev forceret, blev fremskyndet, så der blev solgt endnu flere danske skibe til udlandet, blev der endnu flere arbejdsløse danske sømænd. Den side af sagen tror jeg det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen har tænkt for lidt på.

Det ærede medlem hr. Qvist Hansen bemærkede, at den vej, vi havde valgt i udvalget, var forhandlingens vej for at nå et resultat. Det synes jeg vi har gjort på en sådan måde, at man kan sige, der var ingen af os, som blev helt tilfreds — jeg for mit vedkommende var på de fleste punkter enig med det ærede medlem hr. Hauch —, men alligevel så vi det som vor opgave at nå til det bedst mulige forslag, der kunne blive enighed om. Det var det, vi styrede efter, og jeg tror, man fra alle sider må tage til efterretning, at det, som betænkningen går ud på, og som udvalget er blevet enig om, er det bedste, man i denne situation kunne opnå.

Qvist Hansen: Jeg vil gerne sige til de ærede medlemmer hr. Asger Jensen, hr. Damsgaard og hr. Hauch, at vi gør skam ikke fordring på æren for nogen af de forbedringer, der er sket med hensyn til lovforslaget; dem skænker vi fuldt og helt de nuværende regeringspartier. Vi kalder dem nemlig ikke forbedringer, vi kalder dem forringelser. Når de herrer vil have æren for de forringelser, der er sket, selvom de altså i deres øjne er forbedringer, så skænker vi dem dem fuldt og helt og giver afkald på

æren for at have været med til disse såkaldte forbedringer.

Vi støttede i begyndelsen lovforslaget og ville tage det fuldt og helt, som det forelå. Det ærede medlem hr. Hauch siger, at det var først, da vi regnede med at kunne støtte os til kommunisterne, vi fik kridtet støvlerne og stod fast. Ingen anede, hvad kommunisterne ville, de var jo ikke med i udvalget; nu kan man naturligvis se det af de ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side. Nej, mon ikke sandheden er den, at man begyndte at overveje, om spørgsmålet var stort nok til at lave regeringskrise på, og så regnede man ud, hvor mange der kunne blive, dersom, hvis, ifald, såfremt . . . Og da retsforbundets repræsentant sagde, at han for sin part var revnende ligeglad med, hvordan forslaget blev, for han stemte under alle omstændigheder imod, så var det, at skibet begyndte at brænde, og så nåede man i udvalget til enighed. Det er dog vistnok den sandfærdige fremstilling.

A. C. Normann: Jeg føler trang til at gøre en kort bemærkning overfor det ærede medlem hr. Hauch, nemlig den, at det ikke er korrekt at fremstille sagen, som om der på forhånd bestod enighed mellem venstre, det radikale venstre og de konservative om bemandingsreglerne. Jeg har ikke gjort mig til talsmand for så indskrænkende regler som dem, jeg har forstået at venstre og de konservative har ønsket på deres partiets vegne. Men det er rigtigt, at der er gjort indrømmelser til samarbejdet, og efterhånden var differencerne imellem os efter min mening så små, at det ville have været rent urimeligt, om sagen skulle strande på de små forskelle, der var tilbage. De indrømmelser, som har fået vort parti til at akkviescere overfor ting, som vi har syntes mindre om, vedrører navnlig disse to punkter, at det er lykkedes os at få vore synspunkter igennem med hensyn til småskibene, hvad vi lagde megen vægt på, og dernæst at det er lykkedes os at få skabt enighed om nogle dispensationsbestemmelser, der gjorde det muligt at forlige de nye bemandingsregler også med de hensyn, som må tages til de gamle skibe.

Lynnerup Nielsen: Det ærede medlem hr. Qvist Hansen gav udtryk for, at han og vel også hans parti har haft store betænkeligheder med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt lærlinge og aspiranter kan gå ind under bemandingsreglerne. Det ærede medlem sagde samtidig, at han kunne ikke